

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ХОРТИЦЬКА НАЦІОНАЛЬНА НАВЧАЛЬНО-РЕАБІЛІТАЦІЙНА АКАДЕМІЯ»
ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
Факультет мистецтва та дизайну

ДОПУЩЕНО ДО ЗАХИСТУ
Протокол засідання кафедри дизайну
від «__» _____ 2020 року № __
Завідувач кафедри к.п.н., доцент

_____ Н.В. Дерев'янку

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до бакалаврської роботи

«Розробка 3D фотозони для «Хортицької національної академії»

Виконала: студентка 4 курсу,
освітньо-професійної
програми Графічний дизайн
зі спеціальності 022 Дизайн
Бердецька Поліна Романівна

Наук. керівник:
професор, заслужений діяч
мистецтв України
Черкесова І.Г.

Дипломний консультант:
Клімова Л.М.

Запоріжжя
2020

РЕФЕРАТ

Бакалаврська робота: 38 с., 1 табл., 40 рис., 3 джерела, 1 додаток.

Метою бакалаврської роботи є створення 3D фотозони для Хортицької національної академії, задля реклами та просування навчального закладу серед нових поколінь абітурієнтів.

Методи дослідження мають емпіричний характер й несуть у собі спостереження, дослідження, аналіз та порівняння.

3D фотозона може використовуватися як рекламний стенд для ЗВО та як фотозона для усіх бажаючих. Дана фотозона мобільна, мультисезонна та стійка до погодних умов чи інших згубних факторів, без ускладнення піддається утилізації, не несе шкоди для довкілля.

ФОТОЗОНА, ФОТОФОН, ФОТОГРАФІЯ, ФОТОМИСТЕЦТВО, ЛЮЗІЯ, ОБ'ЄМ, 3D.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОЕКТУВАННЯ 3D ФОТОЗОН.....	4
1.1. Загальні відомості з проектування 3D фотозони.....	4
1.2. Сучасні тенденції проектування 3D фотозони.....	10
1.3. Аналіз аналогів 3D фотозон.....	13
РОЗДІЛ 2. КОМПЛЕКСНЕ ХУДОЖНЬО-ПРОЄКТНЕ РІШЕННЯ (ПРОЄКТНА ПРОПОЗИЦІЯ) 3D ФОТОЗОНИ ДЛЯ «ХОРТИЦЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ.....	20
2.1. Зміст та аргументація 3D фотозони для «Хортицької національної академії».....	20
2.2. Проектування та практичне виконання 3D фотозони для «Хортицької національної академії».....	22
2.3. Економічна частина виконання 3D фотозони для «Хортицької національної академії».....	26
2.4. Заходи з безпеки життєдіяльності та протипожежної техніки в процесі проектування.....	27
ВИСНОВКИ	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	31
ДОДАТКИ	

ВСТУП

На сьогоднішній день увесь світ живе у цифровій мережі, у якій люди спілкуються, грають, слухають музику та переглядають фільми, дізнаються про новини та погоду, ведуть власні профілі та сайти, й обмінюються фотографіями. Через інформаційне перенасичення інтернету, інформація майже не сприймаються, тому інформатори використовують будь-які прийоми, які роблять новини більш цікавими та такими, що краще і швидше запам'ятовуються. У сфері фотомистецтва таким прийомом можна назвати фотозону. Фотозона – місце, задекороване під певну тематику, та має виконувати функцію заднього фону для майбутньої фотокартки.

Проаналізувавши подану інформацію можна зробити висновок, що ця тема є актуальною та конкурентоспроможною. Також треба зазначити, що вона ще довго буде затребувана, адже 21-сторіччя можна вважати розквітом фотомистецтва.

Метою роботи є створення 3D фотозони для Хортицької національної академії, задля реклами та просування навчального закладу серед нових поколінь абітурієнтів.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОЕКТУВАННЯ 3D ФОТОЗОН

1.1. Загальні відомості з проектування 3D фотозони

З давніх-давен людину постійно привертає зовнішній вигляд, характер і спосіб життя інших людей. Що, в свою чергу, породжує бажання висловити свої враження, іншими словами, створити портрет.

Живопис є поєднанням конкретних відчуттів та емоцій, а фотографія – це момент дійсності, частка життя, показана фотографом, щоб висловити своє враження про подію або людину. Фотограф має можливість відобразити не одне зображення, а цілу серію – на вибір.

Однак портрет це не швидкоплинні картинки і квапливе клацання затвором. Він вимагає осмисленості, підготовки і старанності. Крім того, посправжньому хороші фотографії можна зробити не тільки на натурі, а й в студії.

Попередником фотографічного портрета був живописний. До найдавніших з них, до нас дійшли живописні зображення цього жанру, відносяться фаюмські портрети епохи римського панування.

Вони датуються I – II століттями нашої ери. До початку XVI століття майстри пізнього Відродження досягли в мистецтві портрета вищої досконалості. Але замовники вимагали, щоб їх вигляд був шляхетний, витончений та гоноровий, і художникам доводилося задовольняти подібне марнославство. В результаті більшість художників страждало від нестачі творчої свободи.

У XIX столітті настали зміни на краще, але на той час фотографія вже почала витісняти живописний портрет.

Першими серйозність конкуренції з боку нового образотворчого мистецтва відчули художники-мініатюристи. Сповнене болю пророцтво: «З цього дня живопис загинув», вимовлене художником Ларошем в 1839 році на офіційному представленні нового відкриття, збулося в повному обсязі.

Поява фотографічно точних зображень дуже скоро привело майже до повного зникнення портретистів – творили лише кращі з кращих. Ранніми фотографічними зображеннями стали дагеротипи. У дагеротипних фотопластинок існував один серйозний недолік: кожен кадр був унікальним – з нього не робили відбитків.

Перший негативно-позитивний фотографічний процес – калотипії винайшов в 1839 році англієць Вільям Генрі Фокс Тальбот. Калотипією користувалися перші в світі великі майстри фотопортрета шотландці Девід Октавіус Хілл і Роберт Адамсон. Наступна знаменна подія, що зробила вплив на портретну зйомку, відбулася в 1851 році. Фредерік Скотт Арчер винайшов волого-колоїдний спосіб, при якому негативне зображення реєструвалося на скляній пластинці. Цей спосіб не тільки дав можливість відтворювати зображення в необмеженій кількості, але і дозволив істотно скоротити час витримки.

Волого-колоїдний спосіб надто ускладнив натурні зйомки, так як фотопластинку доводилося сенсibilізувати і проявляти, поки вона не висохла, в лабораторних умовах. Зате портретистові, що працює в студії, він дуже полегшив життя.

У третій чверті XIX століття жанр фотопортрета бурхливо розвивався, і по обидва боки Атлантичного океану з'явилася ціла плеяда великих художників-фотографів.

В Англії в 1864 – 1875 роках безроздільно царювала незрівнянна Джулія Маргарет Камерон.

Однак за яскравим винятком Джулія Маргарет Камерон, знехтувала всіма канонами, своїми великими планами, з яких дивилися знаменитості. Фотопортретисти XIX століття в основному запозичували прийоми портретного живопису. Здебільшого вони наслідували шаблонам і створювали статичні, трохи важкі зображення.

Типовий портрет виглядав так: добре освітлена модель, зазвичай в кріслі, з поворотом на три чверті, драпірування або мальовничий задній план, що імітує природну обстановку.

За винятком окремих натхненних новаторів і фотореалістів, таке трактування, більше схоже на живопис, з деякими модифікаціями і вдосконаленням зберігалось в практиці багатьох портретистів аж до середини ХХ століття.

Переважає більшість фотографів ХХ століття стосовно портретної зйомки ставили на перше місце дві вимоги: знімати портрети тільки в студії і надавати освітленню містичний характер. Ці неписані закони стримували розвиток портретної фотозйомки.

Портрети письменників і художників у виконанні Коуберна поєднують в собі елементи натуралізму з делікатною повагою до класичної композиції і рівноваги. Хоча Коуберна краще знають по експериментам в області фотоабстракції, останнім часом більш високу оцінку отримують його портрети, зняті в традиційній манері.

У той час як основна маса посередніх фотографів продукувала на світ фотоштампи, творчість справжніх художників відзначено надзвичайною винахідливістю та новаторством. Так Ман Рей, відкривши прийом соляризації, створив багато чудових, майже об'ємних портретних зображень.

Карш, ймовірно, найбільш відомий з післявоєнних фотопортретистів. Він прославився майстерним володінням широкоформатними камерами і ретельним, виразним освітленням. Його портрети були дуже популярні в 1950-х і 1960-х роках.

Едвард Стейхен з вигадкою використовував тіні та реквізит при роботі над вишуканими портретами «зірок» і знаменитостей.

Відмінною особливістю манери Чарджшеймера була різкість і дуже висока контрастність знімків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Хорхе Луїнскі, Мейотт Магнус. The Book of Portrait Photography, A Dorling Kindersley Book, London. URL: <http://www.iterra.org.ua/fotografija/istorija-fotoportreta.html>.
2. Абаїмова Н.В., Черокова А.В. ФОТОПОРТРЕТ ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ. Міжнародний студентський науковий вісник. – 2015. – № 4-4.; URL: <https://www.eduherald.ru/ru/article/view?id=13593>.
3. Фон для фото – мистецтво. URL: <https://fotogora.ru/vybrat-pravilnyy-fon/>.

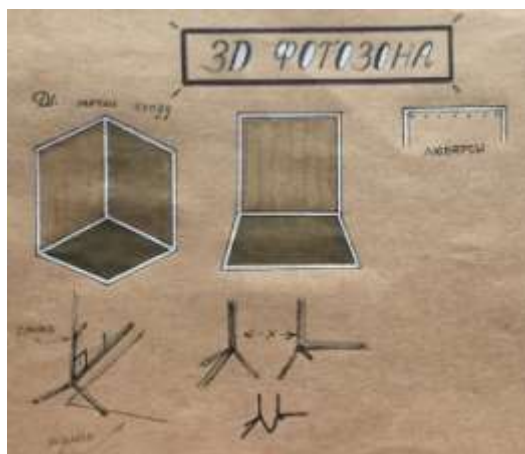

Рис. 1. Розробка конструкції

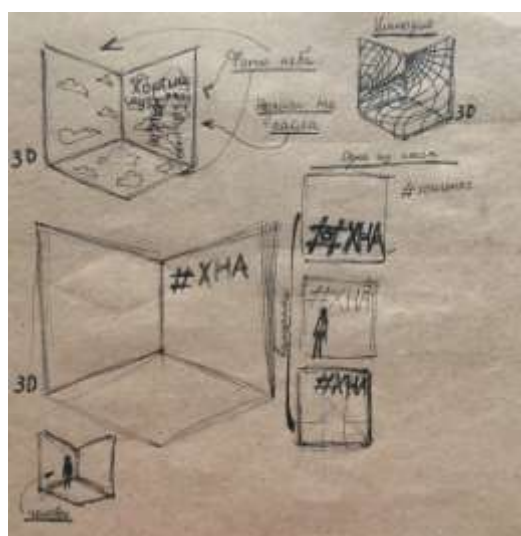

Рис. 2. Ескізування ідей

Рис. 3. Ескіз першої ідеї «Шлях»

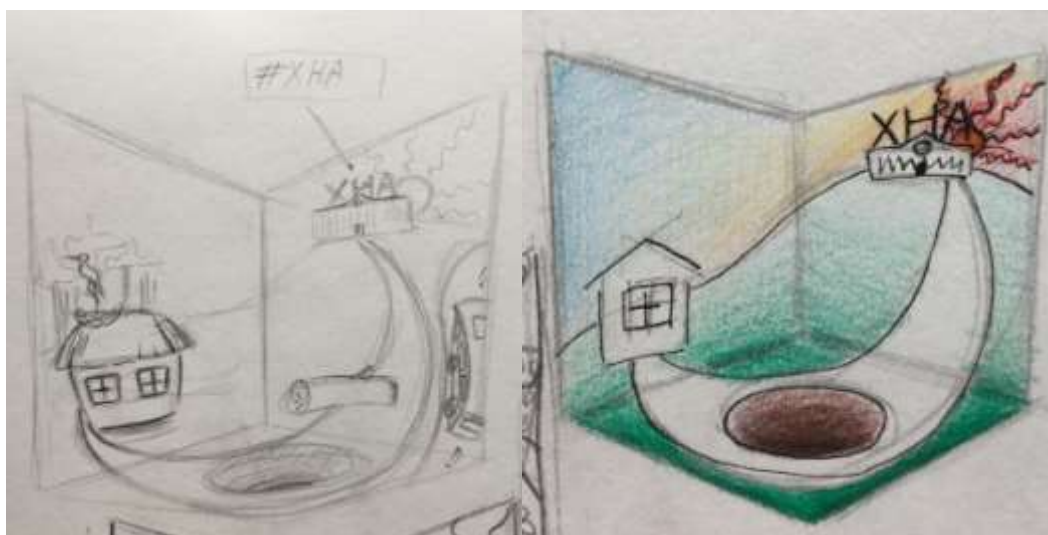

Рис. 4. Розробка з деталями та у кольорі ідеї «Шлях»

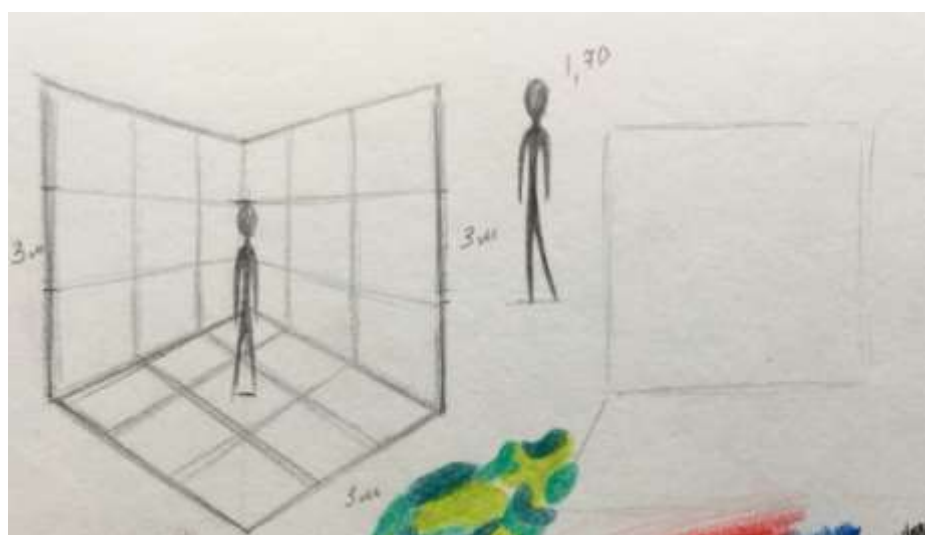

Рис. 5. Ескіз порівняння людини відносно фотозони

Рис. 6. Пошукові ескізи оптичних ілюзій

Рис. 7. Розробка ідеї «Шлях» у кольорі та з використанням оптичних ілюзій

Рис. 8. Відтворення ескізу у графічному редакторі Illustrator

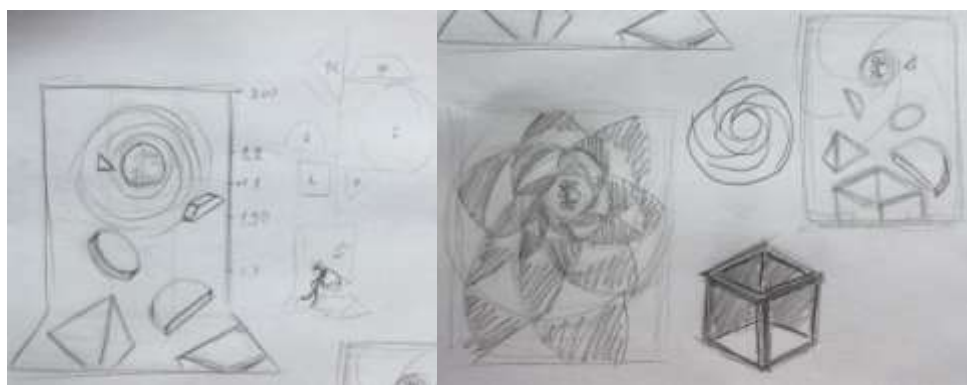

Рис. 9. Ескіз ідеї «Знак ХНА»

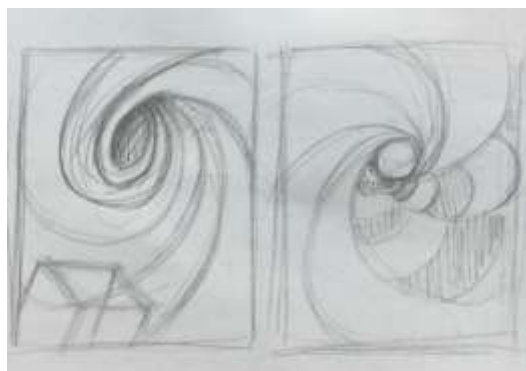

Рис. 10. Ескіз заднього фону

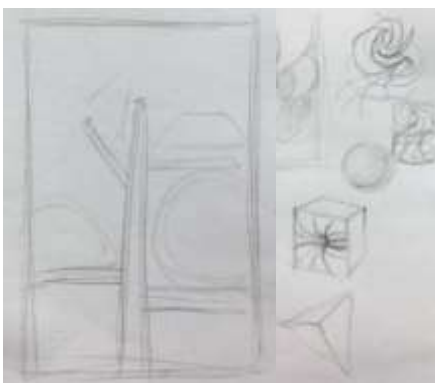

Рис. 11. Пошукові ескізи

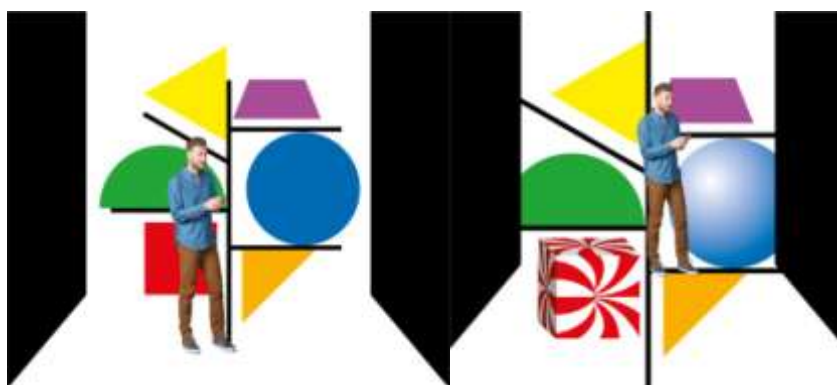

Рис. 12. Відтворення ескізу у графічному редакторі Illustrator

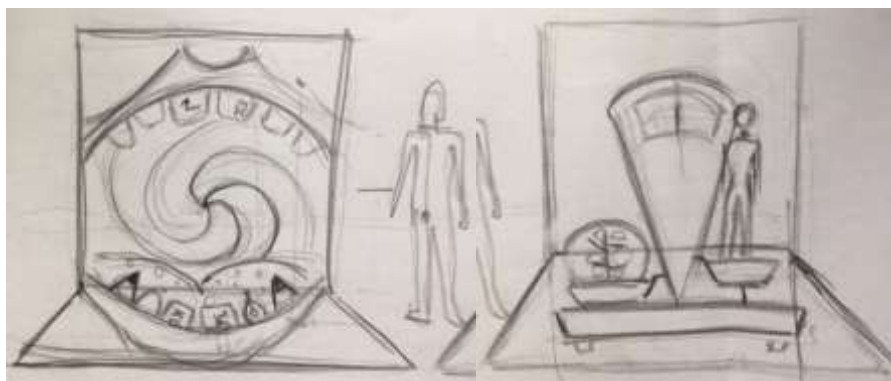

Рис. 13. Ескізи за новими ідеями

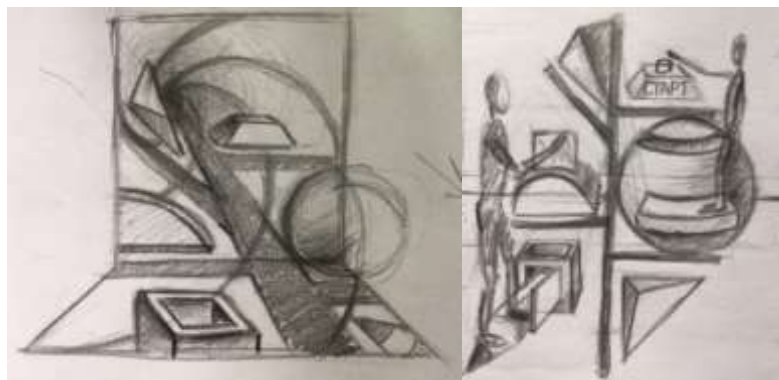

Рис. 14. Пошук ідей

Рис. 15. Пошук ідей

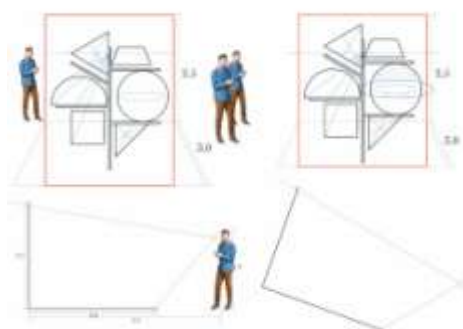

Рис. 16. Розробка схеми-конструкції

Рис. 17. Ескіз з яскраво вираженим 3D ефектом

Рис. 18. Розробка ідеї з 3D ефектом

Рис. 19. Пошук ідей

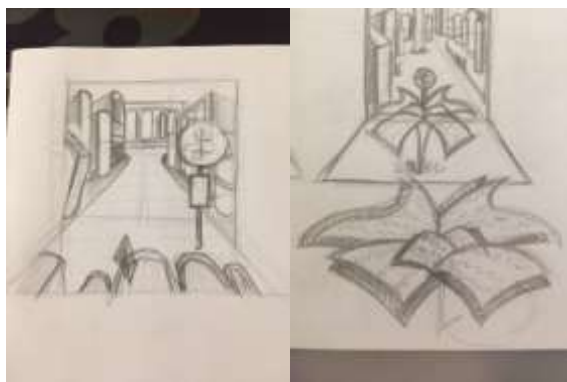

Рис. 20. Пошук ідей

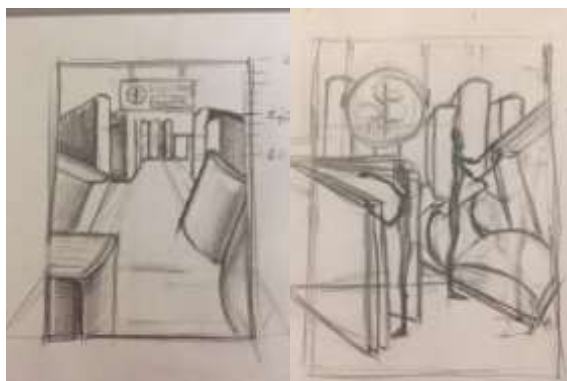

Рис. 21. Пошук ідей

Рис. 22. Розробка кольорового рішення

Рис. 23. Остаточний варіант фотозони

Рис. 24. Приклади у інтер'єрі